

عنوان مقاله:

بررسی عدد هفتاد و دو به عنوان الگوی نمادین در معماری اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسن ذوالفقارزاده - دانشیار گروه معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

امیرحسین منصوری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

همواره در هنر و معماری اسلامی، بکارگیری نمادها اهمیت داشته است و می تواند معماری را ماندگار کند. در معماری اسلامی و در بناهای مساجد و مدارس، استفاده از اعداد خاص و مقدس به عنوان مولفه های شاخص مطرح می شود که باعث استواری، زیبایی و سودمندی آن شده است. اعداد در طول زمان در همه امور بشر استفاده شده و برای انسان اولیه جایگاه و اهمیت ویژه ای داشته است. به طور کلی در ادیان الهی از ابتدا به کاربرد عدد به خصوص در معماری توجه خاصی شده است؛ همان طور که در معماری اسلامی نیز به وفور از اعداد و اشکال استفاده شده و با ظرافتی خاص و هنرنمایی ظریف به کار گرفته شده است. معماری و دستاوردهای آن، رابطه ای تنگاتنگ با هندسه دارند. هنر اسلام دارای گنجینه ی عظیمی از معانی عمیق عرفانی و حکمت الهی است زیرا این هنر ریشه در بنیان های ژرف تفکری معنوی و الهی دارد. رابطه ی اعداد مقدس و معماری ناگسستگی و پایدار است و عدد هفتاد و دو مانند اعداد دیگر ریشه در فطرت انسان دارد. در این پژوهش تلاش شده است تا معنا و مفهوم عدد هفتاد و دو مشخص شود و به کمک بررسی جلوه های این عدد با استفاده از دسته بندی انسان، طبیعت و معماری، الگوی خاص آن تبیین گردد.

کلمات کلیدی:

هفتاد و دو، معماری، نماد، عدد، الگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114974>

